

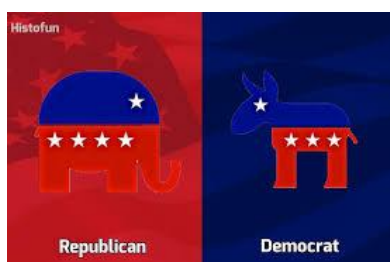
ประเด็น เศรษฐกิจ ฉบับที่ C48 8 ตุลาคม 68	วิทยาลัยการทัพบก
ประเด็น ความเปราะบางเชิงโครงสร้างทางการคลังของสหรัฐฯ	ภาวะ Government Shutdown ของรัฐบาลสหรัฐฯ ที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจโลก
ประเด็นสำคัญ	- สหรัฐฯ เข้าสู่ภาวะชัตดาวน์ - ข้อจำกัดเชิงโครงสร้างการคลัง - ผลกระทบต่อบริการรัฐ - ผลกระทบเศรษฐกิจ-การเงิน - ผลกระทบระยะยาว/ทางอ้อม - แนวโน้มยุติ, โอกาสเกิดซ้ำ - ข้อเสนอเชิงนโยบาย

สหรัฐอเมริกาในฐานะประเทศที่มีเศรษฐกิจขนาดใหญ่ที่สุดในโลกและเป็นศูนย์กลางระบบการเงินระหว่างประเทศ มักถูกมองว่าเป็นเสาหลักของเสถียรภาพทั้งทางเศรษฐกิจและการเมือง อย่างไรก็ตาม การเมืองภายในประเทศกลับแสดงให้เห็นถึงความเปราะบางของระบอบประชาธิปไตย โดยเฉพาะการเผชิญหน้าระหว่างสองพรรคการเมืองหลักคือ พรรคเดโมแครตและพรรครีพับลิกัน ซึ่งหลายครั้งนำไปสู่ “ภาวะชัตดาวน์” (Government Shutdown) หรือการที่รัฐบาลกลางต้องหยุดปฏิบัติการเนื่องจากไม่สามารถผ่านร่างงบประมาณได้

เหตุการณ์ชัตดาวน์ครั้งล่าสุดเกิดขึ้นเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม ที่ผ่านมา หลังวุฒิสภาไม่สามารถรวบรวมเสียงได้ถึงเกณฑ์ขั้นต่ำ 60 เสียง โดยได้เพียง 55 ต่อ 45 เสียง ทำให้ร่างงบประมาณประจำปี 2026 ถูกปัดตกและรัฐบาลกลางต้องหยุดทำการ ถือเป็นครั้งแรกที่สหรัฐฯ เข้าสู่ภาวะชัตดาวน์อีกครั้งในรอบเกือบ 7 ปี นับจากเหตุการณ์ปี 2018-2019 ที่กินเวลายาวนานถึง 35 วัน

การชัตดาวน์ครั้งนี้ไม่ได้เป็นเพียงข้อพิพาททางการเมืองที่ดูเหมือนจะเป็นเรื่องภายในของสหรัฐฯ เท่านั้น แต่ยังส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน เศรษฐกิจโดยรวม รวมถึงความน่าเชื่อถือของประเทศในเวทีโลก

กลไกการเมืองและสาเหตุของชัตดาวน์ ร่างงบประมาณประจำปีของสหรัฐฯ มีความซับซ้อนและต้องผ่านหลายชั้นของกลไกการเมือง โดยเริ่มจากการจัดทำงบประมาณโดยทำเนียบขาว ผ่านการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา และสิ้นสุดที่การลงนามของประธานาธิบดีให้เป็นกฎหมาย หากไม่สามารถผ่านได้ภายในกำหนดเวลา รัฐบาลกลางจะต้องหยุดการทำงานชั่วคราว สภาผู้แทนราษฎรใช้เสียงข้างมากธรรมดา (218 จาก 435 เสียง) ซึ่งสะท้อนอำนาจของพรรคที่ครองเสียงข้างมากในช่วงเวลานั้น ขณะที่วุฒิสภากำหนดเกณฑ์ที่เข้มงวดกว่า เนื่องจากต้องการเสียงไม่น้อยกว่า 60 เสียง จากทั้งหมด 100 เสียง เพื่อหลีกเลี่ยงการถูกขัดขวางด้วย ฟิลิบัสเตอร์ (filibuster) กลไกนี้ถูกออกแบบมาเพื่อสร้างการถ่วงดุลและบังคับให้เกิดการประนีประนอม แต่ในทางปฏิบัติกลับทำให้การเมืองสหรัฐฯ ตกอยู่ในภาวะชะงักงันเมื่อพรรคการเมืองไม่สามารถหาข้อยุติร่วมกันได้ แม้สภาผู้แทนราษฎรจะผ่านร่างงบประมาณแล้ว แต่เมื่อเข้าสู่วุฒิสภาก็กลับ

ไม่สามารถรวบรวมเสียงสนับสนุนได้เพียงพอ จึงทำให้ร่างงบประมาณตกไปและนำไปสู่การปิดทำการของรัฐบาลกลาง

มิติของความขัดแย้งพรรคการเมือง ความขัดแย้งครั้งนี้สะท้อนการเมืองเชิงแบ่งขั้ว (**Partisan Polarization**) อย่างชัดเจน พรรครีพับลิกันพยายามผลักดันนโยบายลดรายจ่ายของรัฐ โดยมุ่งตัดงบประมาณในโครงการสวัสดิการด้านสาธารณสุข ขณะที่พรรคเดโมแครตยืนหยัดที่จะปกป้องโครงการ **Affordable Care Act (ACA)** และ **Medicaid** เพื่อดูแลประชาชนกว่า **17 ล้านคน** ที่พึ่งพาสวัสดิการเหล่านี้ ความแตกต่างทางอุดมการณ์ด้านบทบาทของรัฐในสังคมจึงกลายเป็นปมปัญหาที่ไม่มีใครยอมถอย

โครงการ **Affordable Care Act (ACA)** หรือ “โอบามาแคร์” เป็นกฎหมายปฏิรูประบบสุขภาพของสหรัฐอเมริกาที่ทำให้การเข้าถึงประกันสุขภาพง่ายขึ้น โดยการขยายการคุ้มครองของโครงการ **Medicaid** ซึ่งเป็นโครงการที่ให้ประกันสุขภาพแก่ผู้มีรายได้น้อยและครอบครัว ACA ยังสร้าง **Health Insurance Marketplace** เพื่อให้คนทั่วไปซื้อประกันสุขภาพพร้อมรับเงินอุดหนุนภาษี และกำหนดให้บริษัทประกันต้องครอบคลุมการรักษาพยาบาลที่จำเป็น ซึ่งการขยาย **Medicaid** ภายใต้ ACA ถูกทำให้เป็นทางเลือกของแต่ละรัฐ ไม่ใช่ข้อบังคับทั่วประเทศ ทำให้ความคุ้มครองของ **Medicaid** แตกต่างกันไปในแต่ละรัฐ

จุดฉนวนของความขัดแย้ง สาเหตุสำคัญที่จุดฉนวนให้เกิดขั้วตาวนคือการล้มเหลวในการสร้างฉันทามติเรื่องสวัสดิการสาธารณสุข พรรคเดโมแครตมองว่า **ACA** และ **Medicaid** เป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างความเท่าเทียมทางสุขภาพและลดช่องว่างทางสังคม ในขณะที่รีพับลิกันเห็นว่าเป็นภาระทางการคลังและเป็นสัญลักษณ์ของ “รัฐบาลใหญ่” ที่ไม่สอดคล้องกับแนวคิดเสรีนิยมใหม่

ประธานาธิบดี **โดนัลด์ ทรัมป์** ยังได้เพิ่มแรงกดดันโดยประกาศก่อนลงมติว่าจะยกเลิกโครงการที่เดโมแครตสนับสนุน และปลดพนักงานรัฐบาลกลางเพิ่มเติมหากร่างงบประมาณไม่ผ่าน คำชู้ดังกล่าวทำให้สถานการณ์ยิ่งตึงเครียด และเมื่อผนวกกับข้อกำหนดเสียงขั้นต่ำ **60 เสียง** ในวุฒิสภา แม้จะมีเสียงเห็นชอบถึง **55 เสียง** ก็ยังไม่เพียงพอ จึงทำให้ร่างงบประมาณล้มเหลว เหตุการณ์นี้สะท้อนทั้งข้อจำกัดเชิงโครงสร้างของระบบการเมืองและความขัดแย้งเชิงอุดมการณ์ที่ถูกใช้เป็นเครื่องมือทางการเมือง

นอกจากความขัดแย้งเชิงอุดมการณ์ด้านสวัสดิการแล้ว อีกปัจจัยที่ทำให้สถานการณ์การเมืองยิ่งซับซ้อนคือ ปัญหาการจัดสรรงบประมาณมูลค่า **1.7 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ** ซึ่งเป็นงบประมาณที่ใช้สนับสนุนการดำเนินงานของรัฐบาลกลาง คิดเป็นประมาณหนึ่งในสี่ของงบประมาณรวมทั้งสิ้น **7 ล้านล้านดอลลาร์** ขณะที่งบประมาณส่วนใหญ่ที่เหลือถูกจัดสรรไปให้โครงการด้านสุขภาพ บำนาญ และการจ่ายดอกเบี้ย **หนี้สาธารณะ** ซึ่งเพิ่มสูงขึ้นแตะระดับ **37.5 ล้านล้านดอลลาร์** การใช้จ่ายจำนวนมหาศาลดังกล่าวกลายเป็นชนวนให้เกิดการตั้งคำถามถึงความยั่งยืนทางการคลัง โดยเฉพาะเมื่อประธานาธิบดี **โดนัลด์ ทรัมป์** ปฏิเสธการใช้จ่ายงบประมาณหลายพันล้านดอลลาร์ที่สภาองเกรสได้อนุมัติไปแล้ว พรรคเดโมแครตบางส่วนจึงตั้งข้อสงสัยว่าพวกเขาจำเป็นต้องลงมติสนับสนุนร่างกฎหมายใหม่เพิ่มเติม

อีกหรือไม่ ความไม่ลงรอยเชิงโครงสร้างนี้ได้ขยายความตึงเครียด และตอกย้ำการที่ทั้งสองพรรคไม่สามารถหาทางประนีประนอมร่วมกันได้

ผลกระทบโดยตรงต่อบริการภาครัฐ ผลกระทบที่เกิดขึ้นทันทีจากชัตดาวน์คือการหยุดชะงักของบริการสาธารณะที่ไม่ถูกจัดว่าเป็น “จำเป็น” (non-essential) **สวนสาธารณะ อุทยานแห่งชาติ และ พิพิธภัณฑ์** หลายแห่งถูกปิด ส่งผลให้รายได้จากการท่องเที่ยวหายไป การอนุมัติใบอนุญาตสิ่งแวดล้อม เงินทุนวิจัย และการออกหนังสือเดินทางเกิดความล่าช้า ขณะที่โครงการที่ต้องพึ่งพางบประมาณใหม่ เช่น กรมธรรม์น้ำท่วมของ FEMA ไม่สามารถดำเนินการต่อได้ ทำให้กระบวนการซื้อบ้านของประชาชนจำนวนมากต้องหยุดลง ในขณะที่บริการที่จัดว่าเป็น “จำเป็น” (essential) ยังคงดำเนินการต่อไป เช่น ภารกิจด้าน **ความมั่นคง กองทัพ เจ้าหน้าที่ควบคุมการจราจรทางอากาศ (FAA) และสวัสดิการถาวรอย่าง เงินประกันสังคม และ Medicare** บุคลากรเหล่านี้จำนวนมากต้องทำงานโดยไม่ได้รับค่าจ้าง ซึ่งสร้างความกดดันทางการเงินและบั่นทอนขวัญกำลังใจในระยะสั้นและระยะยาว

ผลกระทบทางเศรษฐกิจและการเงิน การชัตดาวน์ส่งผลกระทบโดยตรงต่อเศรษฐกิจสหรัฐฯ ในหลายมิติ การสูญเสียผลผลิต (Output Loss) เกิดขึ้นทันทีเมื่อแรงงานภาครัฐจำนวนมากไม่สามารถทำงานได้ ทุกสัปดาห์ของการชัตดาวน์หมายถึงการสูญเสีย GDP หลายพันล้านดอลลาร์ โดยในอดีต ชัตดาวน์ปี 2018–2019 ทำให้เศรษฐกิจสูญเสียกว่า 3,000 ล้านดอลลาร์ แรงงานภาครัฐกว่า 800,000 คน ถูกพักงาน และอีกกว่า 1.3 ล้านคน ต้องทำงานโดยไม่ได้รับค่าจ้าง ส่งผลให้ครัวเรือนจำนวนมากต้องลดการใช้จ่ายทันที กระทบต่อธุรกิจท้องถิ่นและความเชื่อมั่นของผู้บริโภค ธุรกิจเอกชนและการลงทุนชะลอตัว ผู้รับเหมาที่ต้องพึ่งพารัฐบาลกลางไม่สามารถดำเนินโครงการได้ ขณะที่ตลาดการเงินตอบสนองเชิงลบ เพราะมองว่าชัตดาวน์สะท้อนถึงความเสี่ยงด้านการคลังและความไร้เสถียรภาพทางการเมือง

ผลกระทบระยะยาวและทางอ้อม ผลกระทบไม่ได้หยุดอยู่เพียงระยะสั้น แต่ยังลุกลามสู่มิติระยะยาว งานวิจัยและนวัตกรรมได้รับผลกระทบอย่างมาก เนื่องจาก **สถาบันสุขภาพแห่งชาติ (NIH)** ไม่สามารถรับผู้ป่วยใหม่เข้าร่วมการทดลองทางคลินิก และต้องชะลอโครงการวิจัยหลายอย่าง ทำให้ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ล่าช้าและกระทบต่อการพัฒนาและการรักษาโรคในอนาคต ในอีกด้านหนึ่ง การชัตดาวน์ซ้ำซากยังทำให้บุคลากรคุณภาพสูญเสียแรงจูงใจ ข้าราชการผู้มีความเชี่ยวชาญจำนวนมากเลือกย้ายไปภาคเอกชน ส่งผลให้รัฐสูญเสียองค์ความรู้ที่สั่งสมมายาวนาน ขณะเดียวกัน การที่รัฐบาลไม่สามารถจัดการงบประมาณได้อย่างมีประสิทธิภาพยังบั่นทอนความน่าเชื่อถือในเวทีโลก ทำให้พันธมิตรและคู่ค้าตั้งคำถามต่อเสถียรภาพภายในของสหรัฐฯ และลดทอนบทบาทความเป็นผู้นำโลก

ผลสะท้อนเชิงสังคมและชีวิตประจำวัน ชัตดาวน์ส่งผลกระทบต่อชีวิตประชาชนโดยตรง ครอบครัวที่เตรียมซื้อบ้านต้องชะงัก เพราะไม่สามารถทำประกันภัยน้ำท่วม ได้ตามข้อกำหนดของสัญญาจำนอง เจ้าหน้าที่ FAA ต้องทำงานโดยไม่ได้รับค่าจ้าง เพิ่มความเสี่ยงต่อความปลอดภัยด้านการบิน อุทยานแห่งชาติที่เปิดโดยไม่มีเจ้าหน้าที่ทำให้ทรัพยากรธรรมชาติเสี่ยงต่อความเสียหาย และระบบเศรษฐกิจเปรียบเสมือน “มีดบอด” เนื่องจาก **ข้อมูลเศรษฐกิจสำคัญ** ไม่ได้ถูกเผยแพร่ ธุรกิจและนักลงทุนจึงต้องตัดสินใจโดยขาดข้อมูลที่น่าเชื่อถือ

มิติทางประวัติศาสตร์ การขัดตาวานไม่ใช้ปรากฏการณ์ใหม่ ปี 1995-1996 เกิดขัดตาวานยาวนาน 21 วัน ในสมัยประธานาธิบดีคลินตัน จากความขัดแย้งเรื่อง เพดานหนี้ ปี 2013 สมัยโอบามา เกิดขัดตาวาน 16 วัน จากปัญหางบประมาณด้านสุขภาพ และในปี 2018-2019 สมัยทรัมป์ การขัดตาวานกินเวลานานถึง 35 วัน เพื่อผลักดันงบประมาณสร้างกำแพงกันเม็กซิโก แต่ละกรณีสะท้อนการ

ใช้ขัดตาวานเป็นกลยุทธ์กดดันทางการเมืองซ้ำแล้วซ้ำเล่า แต่ต้นทุนต่อเศรษฐกิจและสังคมกลับเพิ่มสูงขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับ การขัดตาวานครั้งก่อน ในปี 2018-2019 ที่ยืดเยื้อ 35 วัน และสร้างความเสียหายทางเศรษฐกิจกว่า 3 พันล้านดอลลาร์ หรือคิดเป็น 0.02% ของ GDP จะเห็นได้ว่าขัดตาวานในปี 2025-2026 ไม่เพียงเป็นปัญหาทางการเมือง หากแต่ยังเชื่อมโยงกับโครงสร้างงบประมาณมหาศาลของรัฐบาล และภาระหนี้สาธารณะที่พุ่งสูงเป็นประวัติการณ์ ตัวเลขหนี้ที่สูงถึง 37.5 ล้านล้านดอลลาร์ สะท้อนถึงความท้าทายเชิงโครงสร้างที่ซ่อนทับอยู่เบื้องหลังความขัดแย้งทางการเมือง ทำให้การขัดตาวานครั้งนี้มีมิติที่ซับซ้อนและรุนแรงกว่าหลายครั้งที่ผ่านมา

แนวโน้มการยุติภาวะขัดตาวานและโอกาสเกิดซ้ำในอนาคต ภาวะขัดตาวานของรัฐบาลสหรัฐฯ ในปี 2025-2026 ได้กลายเป็นบททดสอบสำคัญของระบอบการเมืองแบบประชาธิปไตยสองพรรค (Two-Party System) ที่สหรัฐฯ ภูมิใจนำเสนอแก่โลกมาอย่างยาวนาน เหตุการณ์ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงความเปราะบางของกลไกการตัดสินใจทางการเมืองคลั่ง และความล้มเหลวในการประสานผลประโยชน์ของฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหาร ในขณะที่ระบบเศรษฐกิจของประเทศต้องการความต่อเนื่องและเสถียรภาพสูงสุด การปิดทำการของรัฐบาลกลางไม่เพียงทำลายความเชื่อมั่นในตลาดการเงินและภาคธุรกิจเท่านั้น แต่ยังส่งผลโดยตรงต่อชีวิตประจำวันของประชาชนหลายล้านคนทั่วประเทศ

อย่างไรก็ตาม ประวัติศาสตร์ทางการเมืองของสหรัฐฯ แสดงให้เห็นว่า **ทุกครั้งของการขัดตาวานย่อมสิ้นสุดลงในที่สุด** ไม่ว่าจะด้วยการเจรจาเชิงนโยบาย การผ่าน **งบประมาณชั่วคราว - Continuing Resolution (CR)** หรือการยอมถอยของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งภายใต้แรงกดดันจากเศรษฐกิจจริง ทว่าการ "ยุติ" ดังกล่าวมักเป็นเพียงการแก้ไขเฉพาะหน้า มิใช่การแก้ปัญหาเชิงโครงสร้างอย่างแท้จริง ดังนั้น หากจะวิเคราะห์อย่างลึกซึ้งถึงแนวโน้มการยุติภาวะขัดตาวานในครั้งนี้ จำเป็นต้องพิจารณาทั้งมิติทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมที่ทำหน้าที่เป็นตัวแปรในการขับเคลื่อนการเจรจาและแรงกดดันของทั้งสองพรรค

ในระยะสั้น แนวทางที่เป็นไปได้มากที่สุดคือ **การประนีประนอมเชิงนโยบาย (Policy Compromise)** ซึ่งจะเกิดขึ้นเมื่อแรงกดดันทางสังคมและเศรษฐกิจสูงถึงระดับที่ไม่มีฝ่ายใดสามารถแบกรับต้นทุนทางการเมืองได้อีกต่อไป พรรคเดโมแครตอาจยอมลดระดับการขยายสิทธิ์ของโครงการ ACA และ Medicaid เพื่อเปิดทางให้ร่างงบประมาณได้รับการอนุมัติ ส่วนพรรครีพับลิกันอาจยอมอนุรักษ์วงเงินงบประมาณด้านสวัสดิการบางส่วนไว้ชั่วคราว เพื่อรักษาความเชื่อมั่นของประชาชนและ

ตลาดแรงงาน แนวทางเช่นนี้เคยเกิดขึ้นแล้วในช่วงชัตดาวน์ปี 2013 และ 2019 ซึ่งแม้ไม่ใช่การแก้ปัญหาถาวร แต่สามารถยุติวิกฤติได้ในระยะเวลาสั้น ลดความเสียหายทางเศรษฐกิจและคลายแรงกดดันของสังคมได้อย่างมีนัยสำคัญ

อีกแนวทางหนึ่งที่มีความเป็นไปได้สูงคือ การผ่าน **งบประมาณชั่วคราว (Continuing Resolution: CR)** หรือที่เรียกว่า “ร่างงบประมาณต่อเนื่อง” เพื่อเปิดทางให้หน่วยงานรัฐบาลกลางสามารถดำเนินงานต่อไปได้ในระดับเท่ากับปีงบประมาณก่อนหน้า กลไกนี้เป็นทางออกที่มักถูกใช้เมื่อสองพรรคยังไม่สามารถตกลงกันได้ ในรายละเอียดของงบประมาณใหม่ การอนุมัติ CR ช่วยให้รัฐบาลสามารถกลับมาเปิดทำการได้ทันที ลดแรงกระแทกต่อระบบเศรษฐกิจในช่วงสั้น ๆ อย่างไรก็ตาม CR เป็นเพียงมาตรการ “ซื้อเวลา” และมักนำไปสู่ปัญหาซ้ำซาก เนื่องจากเมื่อระยะเวลาชั่วคราวสิ้นสุดลง หากการเจรจายังไม่บรรลุข้อตกลง ก็จะเกิดชัตดาวน์รอบใหม่ซ้ำอีกครั้ง

ในกรณีที่ความขัดแย้งยังคงยืดเยื้อ การ **ยอมถอยภายใต้แรงกดดันทางเศรษฐกิจและสังคม (Economic and Social Pressure)** ย่อมเป็นสิ่งหลีกเลี่ยงไม่ได้ ภาวะชัตดาวน์ที่ลากยาวย่อมส่งผลกระทบต่อโดยตรงต่อระบบการบิน การขนส่ง และกิจกรรมทางเศรษฐกิจพื้นฐาน ซึ่งสร้างแรงกดดันมหาศาลต่อรัฐบาล เนื่องจากความเสียหายทางเศรษฐกิจจะขยายวงไปยังตลาดการเงินโลก ในทันที เช่น **ราคาพันธบัตรรัฐบาล** การไหลออกของเงินทุน และการสั่นคลอนของ **ค่าเงินดอลลาร์สหรัฐฯ** ประธานาธิบดี **โดนัลด์ ทรัมป์** ซึ่งในเวลานั้นกำลังเผชิญกับแรงกดดันทางการเมืองจากการเลือกตั้งกลางเทอมปี 2026 ย่อมไม่ต้องการให้ภาวะชัตดาวน์กลายเป็นสัญลักษณ์ของความล้มเหลวเชิงบริหารที่กระทบต่อคะแนนนิยมในระดับชาติ

แต่ถึงแม้จะมีแนวโน้มว่าชัตดาวน์จะยุติลงได้ในระยะเวลาอันใกล้ ปัญหาที่แท้จริงยังคงอยู่ในระดับ “โครงสร้าง” ของระบบงบประมาณและการเมืองสหรัฐฯ ซึ่งเปิดช่องให้ภาวะเช่นนี้เกิดซ้ำได้ตลอดเวลา ความ **เปราะบางเชิงโครงสร้างทางการคลัง (Fiscal Structural Vulnerability)** และ **ความแตกแยกเชิงอุดมการณ์ (Ideological Polarization)** เป็นสองปัจจัยสำคัญที่ทำให้ชัตดาวน์กลายเป็น “วัฏจักรทางการเมือง” มากกว่าจะเป็นเหตุการณ์ชั่วคราวที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญ

การประเมินแนวโน้มในระยะกลางชี้ว่า ความเสี่ยงของการชัตดาวน์ซ้ำยังคงสูงด้วยเหตุผลสามประการหลัก ประการแรก คือ **ภาระหนี้สาธารณะระดับสูง** ที่แตะระดับกว่า **37.5 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐฯ** ทำให้รัฐบาลต้องใช้งบประมาณจำนวนมหาศาลเพื่อชำระดอกเบี้ยและรายจ่ายภาคบังคับอื่น ๆ

จนงบประมาณด้านนโยบายใหม่มีสัดส่วนลดลงอย่างต่อเนื่อง ประการที่สอง คือ **ระบบการเมืองแบบแบ่งขั้ว** ที่ขาดกลไกประนีประนอม การที่พรรคการเมืองทั้งสองใช้ “งบประมาณ” เป็นเครื่องต่อรองเชิงอุดมการณ์ ทำให้การเจรจางบประมาณกลายเป็นการชิงชัยทางการเมืองมากกว่ากระบวนการบริหารประเทศ และประการสุดท้าย คือ **แรงกดดันจากฐานเสียงสุดขั้วและกลุ่มผลประโยชน์ทางการเมือง**

ที่บีบให้สมาชิกรัฐสภาไม่สามารถถอยได้ง่าย เพราะการยอมถอยหมายถึงการสูญเสียความนิยมจากกลุ่มผู้สนับสนุนของตน

ในเชิงเศรษฐศาสตร์การเมือง ภาวะเช่นนี้แสดงให้เห็นถึง “ต้นทุนของประชาธิปไตยแบบแบ่งขั้ว” ที่เกิดขึ้นจากการให้ความสำคัญกับการแข่งขันทางอำนาจมากกว่าความต่อเนื่องของนโยบายรัฐ เมื่อระบบการเมืองไม่สามารถทำหน้าที่รักษาเสถียรภาพของเศรษฐกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ รัฐย่อมเผชิญกับต้นทุนทางเศรษฐกิจมหาศาล ทั้งในรูปของการสูญเสียผลผลิต (Output Loss) ความเชื่อมั่นของตลาด และความเสื่อมถอยของศักยภาพการแข่งขันในระยะยาว

ดังนั้น แม้ภาวะชัตดาวน์ในครั้งนี้มีแนวโน้มที่จะจบลงผ่านการเจรจาในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง แต่ในระยะยาว สหรัฐอเมริกายังต้องเผชิญกับคำถามสำคัญที่สุดคือ จะปฏิรูประบบงบประมาณและวัฒนธรรมทางการเมืองอย่างไร เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดเหตุการณ์เช่นนี้กลายเป็น “ภาวะปกติใหม่” ของการเมืองอเมริกัน การสร้างกลไก Continuing Resolution (CR) แบบถาวร, การออกกฎหมาย **คุ้มครองเจ้าหน้าที่ภาครัฐให้ได้รับค่าจ้างต่อเนื่อง**, และการ **เพิ่มความโปร่งใสทางการคลัง** คือแนวทางเชิงระบบที่จำเป็นอย่างยิ่ง

ในท้ายที่สุด การยุติชัตดาวน์อย่างแท้จริงจึงมิใช่เพียงการเปิดทำการของหน่วยงานรัฐอีกครั้ง แต่หมายถึงการฟื้นฟู “ความเชื่อมั่น” ของประชาชนต่อรัฐบาลกลาง และการสร้างวัฒนธรรมทางการเมืองที่ให้คุณค่ากับ **ฉันทามติ** และ **เสถียรภาพ** มากกว่าการเอาชนะทางอุดมการณ์ หากสหรัฐฯ สามารถปรับตัวได้ในจุดนี้ ภาวะชัตดาวน์ก็อาจกลายเป็นเพียง “บทเรียนราคาแพง” ที่ช่วยผลักดันให้ประเทศเข้าสู่ยุคของ **ความยั่งยืนทางการคลัง** และ **ความรับผิดชอบทางการเมือง** ที่แท้จริงในศตวรรษที่ 21

พ.อ.หญิง นवलสมร จรวงษ์
อจ.กก.วทบ.

แหล่งอ้างอิง

1. กรุงเทพธุรกิจ. (2566, 1 ตุลาคม). **รัฐบาลสหรัฐฯ ชัตดาวน์สะท้อนเศรษฐกิจโลก ผลกระทบไทยมีอะไรบ้าง**. สืบค้นจาก <https://www.bangkokbiznews.com>
2. ฐานเศรษฐกิจ. (2566, 2 ตุลาคม). **สหรัฐฯ เผชิญชัตดาวน์ครั้งใหม่: วิเคราะห์ผลต่อเศรษฐกิจโลกและตลาดการเงิน**. สืบค้นจาก <https://www.thansettakij.com>
3. ไทยรัฐออนไลน์. (2566, 3 ตุลาคม). **“ชัตดาวน์สหรัฐฯ” สะท้อนการเมือง-เศรษฐกิจโลก**. สืบค้นจาก <https://www.thairath.co.th>
4. มติชนออนไลน์. (2566, 4 ตุลาคม). **การเมืองแบ่งขั้วในสหรัฐฯ กับผลลัพธ์ชัตดาวน์ที่ลุกลามไปทั่วโลก**. สืบค้นจาก <https://www.matichon.co.th>
5. PPTV Online. (2568, 1 ตุลาคม). **เปิดสถิติรัฐบาลสหรัฐฯ ชัตดาวน์นานสุด 35 วัน เกิดในสมัยทรัมป์ถึง 4 ครั้ง**. PPTVHD36. สืบค้นจาก <https://www.pptvhd36.com/news/ตั้งประเด็น/258241>